

Column

van Jan"tje"

December 2009

Interview met Koos Moerenhout

Op de clubavond van TC Zevenhuizen '80 stond ik met mijn presentatie van ons Tour Event 2010 in het voorprogramma van tweevoudig Nederlands Kampioen Koos Moerenhout. De 'laatste' Nederlandse nog actieve renner, die in de ploeg heeft gereden van een gele Trui 'winnaar', beantwoordde geduldig de vele vragen van de massaal toegestroomde wielervliefhebbers en verhaalde openhartig over zijn tijd 'in dienst van'.

Geluk bij een ongeluk

Het is herfst 2005 en na een lang seizoen van wederom "knechten" stapt Koos samen met z'n ploegleider Marc Sergeant bij Davitamon/Lotto in het vliegtuig om huiswaarts te keren. Marc Sergeant is tevreden over Koos als trouwe knecht binnen de ploeg. En zodoende neemt Sergeant niets vermoedend plaats naast Koos om hem voor volgend jaar weer vast te leggen. Echter schijn bedriegt in deze. Koos is inmiddels in de dertig en wil nu zeker in z'n sterkste jaren eens mee naar de Tour. Ondanks z'n sterke voorbereidingen blijkt deze Belgisch getinte ploeg met een topsprinter als McEwen telkens geen plaats te vinden voor onze landgenoot. En dat is Koos meer dan zat. Tijdens z'n laatste vlucht

in dienst van Davitamon/Lotto kiest Koos voor zichzelf. En daar kan Sergeant alleen maar mee instemmen.

Aangekomen op Brussel Airport nemen ze afscheid en gaan ieder hun weg. In de daarop volgende maanden komt Koos in contact met de Franstalige Belgische ploegleider John Lelangue van BMC-cycling team. Deze oud werknemer van de ASO (Tour organisatie) is dan inmiddels al bezig met het bijeen zoeken van de best mogelijke renners voor de aanstaande Tour van 2006. De eerste Tour waar geen Lance Armstrong meer meefietst. Het BMC-team wordt een team van 9 verschillende nationaliteiten. Met als kopman ene Floyd Landis. Nog voordat de Tour van 2006 van start gaat vallen er al veel favorieten af. Er wordt een dag voor de start een lijst openbaar gemaakt met vermeende dopingzondaars. Met als belangrijkste namen Ulrich en bijna z'n gehele T-Mobile team. Ook Basso is die zomer niet welkom. De Italiaan met de meest onbetrouwbare hondenogen uit het peloton is dan ook "gevallen" voor de derde generatie EPO. Het maakt de weg vrij voor outsiders die een Tour kunnen winnen en Lelangue ruikt z'n kans.

Tour 2006

Na twee jaar van afwezigheid staat ook Koos weer op de startlijst bij de 198 namen die van start gaan voor de proloog van de Tour 2006 in Straatsburg.

In die eerste etappe toont Landis direct z'n vorm door negende te worden achter gerenommeerde tijdrijders als Zabriski, Valverde en Hushovd. Koos wordt 64e op 27seconden, in de wetenschap dat hij eindelijk weer mee rijdt, al is het in dienst van. Het is ook de Tour met de zwarte bladzijde voor Erik Dekker, in de rit naar Valkenburg komt hij nog voor de Nederlandse grens ernstig ten val en moet zodoende noodgedwongen z'n wielercarrière vroegtijdig beëindigen. In deze rit houden Koos en zijn ploegmaats zich nog gedeisd. Matthias Kessler wordt die middag gehuldigd als dagwinnaar. De dan nog Belgische topspurter Tom Boonen behoudt de gele trui. Tot rit 7 is de Tour een sprintersbal, met Boonen dit keer in een positieve

hoofdrol. Als na een week Tour de eerste echte tijdrif z'n opwachting maakt, kunnen de topfavorieten zich niet langer verschuilen. Zo ook niet Floyd Landis. Weliswaar wordt hij op meer dan een minuut 2^e achter, de voor het klassement ongevaarlijke Sergei Gontsjar, maar wel met 40 seconden op de eerste klassementrenners, Klöden en Menchov. Koos wordt wederom op respectabele achterstand 57^e. In de wetenschap dat Koos z'n tijd/ taak nog komt. Na die goede tijdrif van Landis 'dreigt' echter wel het gevaar dat na de eerste bergrif Landis het geel direct om z'n schouders krijgt.

En inderdaad, na de eerste bergrif met aankomst in Val d' Aran, wordt Landis derde, direct achter de klassementrenners die hij wel móest volgen. Met als gevolg dat de ploeg met Koos het gele tricot zal moeten verdedigen. Mooi? Nee, de ploeg is in de breedte weliswaar sterk, maar in het hooggebergte weten de Phonak-renners dat ze Landis niet lang genoeg kunnen steunen. Na twee dagen geel wordt er door Landis en Lelange een list bedacht. Oud ploeggenoot en vriend Oscar Pereiro Sio krijgt de vrijheid in de tussenrit van Béziers naar Montelimar. De Phonak-ploeg met de gele trui drager in de gelederen laat deze ontsnapping, met ook nog onder andere Chavanel en TGV trein Voigt, gebeuren zonder enige tegenactie. In de wetenschap dat deze renners ongevaarlijk zijn voor het klassement, reageert er ook geen van de andere teams. Niemand heeft in de gaten dat Phonak de gele trui aan Pereiro Sio laat om zo de Phonak-renners te sparen voor de Alpen. Het plan lukt, twee dagen houdt Pereiro stand en kunnen Koos en z'n ploegmaats zich schuilhouden in aanloop naar de komende zware Alpenetappes. In de rit van Gap naar Alp d'Huez moet Landis wel weer bij directe belager Klöden blijven en komt zodoende toch te snel weer in het geel. Koos kan de dagen die daarop volgen vol aan de bak. Wat Koos dan nog niet weet is dat dit de zwaarste dagen uit z'n profcarrière gaan worden. In de 16e etappe van Bourg d'Oisans naar La Toussuire zakt Landis ondanks steun van in het begin nog Koos, Martín Perdiguero en Axel Merkx stevig door het

ijs. De inspanningen van de dagen ervoor eisen hun tol en Landis komt op 10 minuten van de dan nog onbetwiste Rasmussen. De oude ploeg van Koos (Rabobank) doet het die Tour goed met drie overwinningen. Maar Koos en z'n ploegmaats hebben op dat moment andere zorgen. Ze hebben zich de afgelopen dagen uit de naad gereden voor hun onbetwiste kopman en juist op de belangrijkste dag laat Landis het afweten. De moraal binnen de ploeg is ver te zoeken. Als die avond Landis met een paar vrienden wordt gespot achter een paar glazen Jack Daniels Whisky terwijl Koos al op bed ligt, is de gele trui echt heel ver weg.

De onvermurwbare Amerikaanse zoon van een Amish-ouders heeft laat het er echter niet bij zitten. Als Koos en z'n ploegmaats nog maar net aan het ontbijt zitten, ontvouwd de Amerikaan met de bijnaam 'de Amish' zijn alles of niets plan. Koos, kan nog net z'n ontbijt binnen houden als hij hoort van de plannen van z'n gewezen kopman. De 17^e etappe staat op het programma, met vier grote cols waaronder als laatste een van de buitencategorie, de Joux Plane! Landis vraagt z'n ploegmaats een verrassingstactiek toe te passen. De eerste 60 kilometers zijn hoegenaamd vlak. En daar ligt volgens de Amish een mogelijkheid. Hij wil als iedereen verwacht dat er naar de aanloop van de eerste Col des Saisies rustig aan gereden wordt, zijn Phonak ploeg op kop laten sleuren en te zorgen voor chaos in het peloton, met als gevolg dat de teams zich niet kunnen groeperen. In die alles of niets poging zal Landis zelf de laatste jump maken en die dag de vier cols voor z'n eigen rekening nemen, genoodzaakt

ook door het gebrek aan een rasklimmer binnen de ploeg. Om afluisteraars te verrassen zou het moment om gas te gaan geven zijn wanneer het code-woord ape-shit door de Fiona hearing Systems zou klinken.

Start 17e Etappe.

Saint-Jean-de-Maurienne - Morzine
200.5 km

Als het startschot klinkt voor de 17e etappe heeft Koos het zwaarste ontbijt van z'n hele wielercarrière achter z'n kiezen, maar wel met de wetenschap dat er die dag wielergeschiedenis geschreven gaat worden. De eerste paar kilometer verlopen in een betrekkelijk rustig tempo. Wel is het opvallend dat de eerste Phonak renners zich al voor in het peloton op houden. Als er rustig wordt gebabbeld en water gehaald door de knechten, is de rust in het peloton schijn. Na 25 kilometer klinkt er door de oortjes van het Phonak team een oerkreet. `Let's go, APESHIT!!`

Het sein waar Koos en z'n ploegmaats al op zaten te wachten. Binnen no time ziet het het voor in het peloton groen van de Phonak renners. Koos spaart z'n zware ontbijt nog even totdat het wegdek omhoog loopt. Andere Phonak renners maken er op deze vlakke aanloop al een puinhoop van door enorm op kop te sleuren, als in een ploegentijdrit. Kopmannen van andere teams komen alleen te zitten, de chaos is compleet. Na 45 kilometer is het de beurt aan Koos, Perdiguero en Axel Merckx. Inmiddels heeft Landis zich achter dit drietal geschaard klaar voor de beslissende jump. Na 5 kilometer op die eerste klim van die dag volgt de beslissende demarrage van Landis. Alleen dopingzondaar Sinkewitz, op dat moment rijdend voor de T-mobile ploeg kan volgen. Niet meer dan dat en mede doordat kopman Klöden de slag heeft gemist, is Sinkewitz die dag verbonden aan het achterwiel van Landis. Koos heeft op dat moment andere zorgen, herstellen na die enorme inspanning. Het ontbijt van die ochtend is al zo goed als verbrand. Het melkzuur niveau in z'n benen heeft de vorm aangenomen van een op volle toeren

draaiende Karnemelkfabriek in Friesland. Als Koos z'n taak heeft volbracht ziet hij in de klim wat een slagveld het is geworden. Renners komen versnipperd in groepjes voorbij, happend naar adem. Plan 'ape-shit' lijkt te hebben gewerkt. Tijdens de klim probeert Koos te herstellen door te eten en te drinken en in eigen tempo omhoog te rijden. Pas na twee cols zou hij zichzelf weer herpakken. Via z'n oortje hoort Koos hoe de chaos compleet is, zelfs de betere klimmer Perdiguero uit zijn eigen Phonak ploeg heeft zich zo opgeblazen dat hij is afgestapt. Ondertussen is er koortsachtig overleg tussen het CSC Team met Frank Schleck en het T-mobile team met o.a. Klöden. Ook Gerolsteiner heeft de slag gemist met kopman Leipheimer (Leippie voor intimi). En George Hincapie, die voor Discovery de Tour-ambities zou moeten hooghouden na het tijdperk Armstrong, kan het tempo van de CSC's bergop niet volgen. Alle kopmannen zijn tijdens de eerste kilometers alleen komen te zitten en hebben al in het rood gereden nog voor de eerste klim was begonnen, om voorin te komen onderaan de voet van de 20 kilometer lange klim op de Col de Saisies. CSC voert het overgebleven peloton aan. Gele trui drager Pereiro Sio moet halverwege de klim al afhaken. Boogie, dat jaar Nederlands Kampioen, sleurt aan kop voor kopman Menchov. Tevergeefs, Landis komt als eerste boven op de vierde en laatste klim van die dag, de Joux Plane en zal ook in de afdaling naar de finish geen tijd meer laten liggen. 5.42 voorsprong op de nummer twee die dag Carlos Sastre. En meer dan 7 minuten op de rest. Met deze tijdwinst op de andere kanshebbers en met de tijdrit op de voorlaatste dag in het vooruitzicht kan het niet meer mislopen. Koos komt die middag in de 'bus' binnen op meer dan 52 minuten. Een derde plek in de afsluitende tijdrit over 57 kilometer bezorgt Landis en het Phonak team een dag voor de Champs-Élysées wederom de gele trui.

Na de Tour

Als Koos na het vieren van de overwinning thuiskomt, maakt hij zich op voor de gebruikelijke Kermiskoersen in het land. Mede door de overwinning van

z'n team is Koos een veelgevraagd renner. Floyd Landis ziet hij die dagen niet voor de koers in Stiphout, waar Landis zich al zenuwachtig gedraagt. En als in de aanloop naar de 'Acht van Chaam' geruchten de kop opsteken dat Floyd Landis na de 17^e etappe zou zijn gepakt op doping, breken er voor Koos zware tijden aan. Hij vraagt een goede vriend om mee te gaan naar Chaam, omdat hij verwacht dat de gehele aanwezige pers zich op hem zal storten. En niets blijkt minder waar, Landis heeft afgezegd en Koos staat alle pers te woord. Veel wijzer worden ze niet van hem, want alle contacten met Phonak zijn verbroken. Koos staat er alleen voor die avond.

Testosteron, zo luidt het oordeel. Buiten de schuldvraag om twijfelt Koos er geen moment aan dat het geen testosteron geweest kan zijn. Wat wel, weet alleen The Amish zelf. Maar dat het de UCI/ASO goed uitkomt dat er een product komt bovendrijven, leidt geen twijfel. Naar mijn mening moesten ze iets vinden en er is voor de optie testosteron is gekozen. Phonak trekt zich na de affaire direct terug uit het wielrennen. Voor Koos zit er dan nog maar één ding op, na één seizoen Phonak wederom een werkgever zoeken. Gelukkig is z'n prestatie in die Tour van 2006 wel genoeg geweest om weer terug te keren onder de Nederlandse vlag van het Rabobank team. En daar zal Nederlands laatste renner die in een team heeft gereden die de gele trui naar Parijs bracht zijn carrière afsluiten. Geluk bij een ongeluk.

Jan"tje"